

DronkaShop

Neo4J + Cypher + GraphQL / Kotlin

Danylo Knapp, Kacper Słonec, Bartłomiej Szymański

Akademia Górniczo-Hutnicza
im. Stanisława Staszica w Krakowie

13 czerwca 2023 r.

Spis treści

Spis treści	2
Wstęp	4
Zasada działania	4
Możliwości	5
Encja	5
Pobieranie encji	5
Modyfikowanie własności	5
Modyfikowanie relacji	6
Utrwalanie Entity	6
Relacje	6
ToOneRelation	6
ToManyRelation	7
Modyfikacja zachowania requestów do serwera	7
Architektura frameworku	7
entity	7
Entity	7
Relation	7
ToOneRelation	8
ToManyRelation	8
provider	8
DBProvider	8
GraphQLProvider	8
EntityProvider	8
runner	8
QueryRunner	8
SessionQueryRunner	8
TransactionQueryRunner	8
Architektura backendu	9
entity	9
Item	9
Category	9
User	9
Role	9
Order	9
OrderedItem	9
Payment	9
provider	9
ItemProvider	9
CategoryProvider	10
UserProvider	10
RoleProvider	10
OrderProvider	10

PaymentProvider	10
Architektura bazy	10
Item	10
Category	11
User	11
Role	11
Order	12
Payment	12
Przykłady	12
Query + Mutation	12
Lazy loading	16
Tworzenie węzłów	17
Wnioski	18

Wstęp

W tym projekcie inspirowaliśmy się takimi frameworkami jak [EntityFramework](#) i [Hibernate](#), a więc stworzyliśmy swój własny półautomatyczny framework w języku Kotlin (JVM).

Postanowiliśmy korzystać z [GraphQL](#) – języka, za pomocą którego można w łatwy i naturalny sposób pobierać dane / je zapisywać.

Jako bazę danych zdecydowaliśmy użyć [Neo4J](#) – grafowej bazy danych napisanej w języku Java. W tym celu stworzyliśmy instancję [AuraDB](#).

Warto również dodać, że zarówno z powodu pewnego [buga](#) jak i z powodu słabej implementacji po stronie [biblioteki](#) z której korzystaliśmy w celu generowania kodu [Cypher](#) z GraphQL, musieliśmy zrezygnować z automatycznej generacji kodu GraphQL, a więc byliśmy zmuszeni stworzyć własne mutacje korzystając z języka Cypher (kod w tym języku został wbudowany w mutacje GraphQL). Kod Cypher służący do pobierania danych jest generowany automatycznie przez w/w bibliotekę.

Ten projekt składa się z dwóch części:

1. [Framework](#) – główna część tego projektu, w której dzieje się “magia”;
2. Backend – DronkaShop, czyli przykład użycia naszego frameworka. Przykład ten składa się z dwóch części:
 - a. [Kod w języku Kotlin](#)
 - b. [Schemat, zapytania, mutacje](#) itd. – w językach GraphQL i Cypher

Zasada działania

Jak już zostało wspomniane wcześniej, framework, który stworzyliśmy jest półautomatyczny – czyli taki, który wymaga żeby pewna część kodu została napisana przez programistę (jak już zostało napisane wyżej, w powodu pewnych ograniczeń, z którymi się zetknęliśmy, zrezygnowaliśmy z automatycznej generacji kodu GraphQL).

A mianowicie trzeba napisać:

1. Schema – czyli schemat bazy danych (GraphQL)
2. Queries – czyli kod zapytań (GraphQL, właśnie ten kod mógłby zostać wygenerowany automatycznie, bo w tym przypadku translator działał dość dobrze, ale już zabrakło nam czasu)
3. Mutations – czyli kod mutacji, który trzeba napisać w dwóch językach: GraphQL (“frontend”) i Cypher (“backend”)

Przykładowa implementacja w/w elementów znajduje się tu: [Schemat, zapytania, mutacje](#).

Zasada działania naszego frameworka głównie opiera się na refleksji, za pomocą której zarówno tworzymy obiekty (dalej zwane Entity lub Encjami), jak i aktualizujemy informacje / wykrywamy zmiany (a co za tym idzie, aktualizujemy tylko zmienione własności / relacje). Refleksja jest używana również m.in. dla ładnego i czytelnego wypisywania encji.

Możliwości

Żeby skorzystać z możliwości naszego frameworka, należy stworzyć klasę dziedziczącą z `Entity`, a następnie podać niezbędne elementy wspomniane w rozdziale [Zasada działania](#).

Encja

Encją jest każda klasa dziedzicząca po `Entity`, która udostępnia metody służące do zarządzania encjami, takie jak np. `pull()`, `push()`, `persist()`. Również warto zwrócić uwagę na obiekt `EntityProvider`, która udostępnia dodatkowe funkcje do zarządzania encjami, takie jak np. pobieranie encji wg id.

System encji w frameworku jest zaimplementowany w taki sposób, że żeby uniknąć niepotrzebnego wielokrotnego pobierania danych, wszystkie już pobrane encje są przechowywane, tzn. przy poprawnym korzystaniu z frameworka, w tym samym czasie może istnieć dokładnie jedna instancja encji z tym samym id.

Pobieranie encji

Żeby mieć możliwość pobierania encji, należy w klasie dziedziczącej z `Entity` zaimplementować własność `updatePropertiesQuery`, czyli np.:

```
override val updatePropertiesQuery: GraphQLQuery =
    Resource.gets("/query/category/CategoryUpdateProperties.graphql")
```

Uwaga: żeby mapowanie się udało, nazwa mapowanej zmiennej danego typu w pliku schematu bazy (`schema.graphql`) musi się pokrywać z nazwą zmiennej w zaimplementowanej klasie.

Jeżeli nie chcemy, aby zmienna została zmapowana, należy użyć anotacji `@Ignore`.

Do pobierania encji służy metoda `pull()`.

Obsługiwane typy:

- ID
- Int
- Float
- Boolean
- String
- LocalDateTime
- ToOneRelation
- ToManyRelation

Modyfikowanie własności

Żeby mieć możliwość modyfikowania własności encji, należy w klasie dziedziczącej z `Entity` zaimplementować własność `mutatePropertiesQuery`, czyli np.:

```
override val mutatePropertiesQuery: GraphQLQuery =
    Resource.gets("/mutation/category/CategoryMutateProperties.graphql")
```

Zmodyfikowane własności zostaną wykryte automatycznie i wysłane na serwer po wywołaniu metody `push()`.

Modyfikowanie relacji

Żeby mieć możliwość modyfikowania relacji, należy w klasie dziedziczącej z `Entity` zaimplementować własność `mutateRelationsQuery`, czyli np.:

```
override val mutateRelationsQuery: GraphQLQuery =
    Resource.gets("/mutation/category/CategoryMutateRelations.graphql")
```

Zmodyfikowane relacje (to-one i to-many) zostaną wykryte automatycznie i wysłane na serwer po wywołaniu metody `push()`.

Utrwalanie Entity

Żeby utrwalić encję, należy w klasie dziedziczącej z `Entity` zaimplementować własność `createNodeQuery`, czyli np.:

```
override val createNodeQuery: GraphQLQuery =
    Resource.gets("/mutation/category/CategoryCreate.graphql")
```

Encja zostanie utrwalona po wywołaniu metody `persist()` albo `push()` (w tym przypadku `push()` zorientuje się, że ta encja jeszcze nie została utrwalona i wywoła `persist()`).

Relacje

Jak już zostało wspomniane wcześniej, nasz framework obsługuje relacje typu to-one i to-many, ale tylko *jednokierunkowe* (wsparcie dwukierunkowych relacji nie jest wcale skomplikowane, lecz wymaga zaimplementowania infrastruktury podobnej do tej z której korzysta `Entity`).

Relacje w frameworku są zaimplementowane w taki sposób, że węzeł, na który wskazuje relacja, jest automatycznie pobierany wtedy i tylko wtedy, gdy próbujemy go odczytać (wywołujemy metodę `dst()`).

ToOneRelation

Żeby zamodelować relację typu to-one, wystarczy że zmienna reprezentująca relację ma zmienny (mutable) typ `ToOneRelation<T>` (warto zwrócić uwagę, że jest to typ non-nullable), czyli np.:

```
var publishedBy = ToOneRelation.create<User>()
```

W celu pobrania wartości, na którą wskazuje relacja, należy użyć metody `dst()`, zwracającej tę wartość i pobierającej jej dane w razie konieczności (może to nie być konieczne jeżeli dane zostały pobrane w dowolny inny sposób, niekoniecznie przez wywołanie metody `dst()`).

Jest to alias do typu `Relation`.

ToManyRelation

Żeby zamodelować relację typu to-many, wystarczy że zmienna reprezentująca relację ma zmienny (mutable) typ `ToManyRelation<T>` (warto zwrócić uwagę, że jest to typ non-nullable), czyli np.:

```
var belongsTo = ToManyRelation<Category>()
```

Jest to lista obiektów typu `Relation`, a więc wszystko co zostało powiedziane w rozdziale [ToOneRelation](#) jest prawdziwe dla elementów tej listy.

Modyfikacja zachowania requestów do serwera

Framework pozwala na zaimplementowanie własnych strategii tworzenia requestów do serwera. Żeby stworzyć własną, wystarczy stworzyć klasę dziedziczącą po `QueryRunner` i zaimplementować abstrakcyjne metody.

Już zaimplementowane strategie tworzenia requestów:

1. `SessionQueryRunner` – domyślna strategia
2. `TransactionQueryRunner` – strategia umożliwiająca tworzenie transakcji. Udostępnia dodatkowo metody `commit()` i `rollback()`. Uwaga: używając tę strategię należy pamiętać o jej skomitowaniu.

W celu skorzystania z tej możliwości, należy przekazać instancję wybranego runnera do funkcji pobierających / zapisujących dane jako argument `runner` (domyślnie jest ustawiony na defaultowy runner).

Architektura frameworku

Implementacja frameworku znajduje się w pakiecie
`pl.edu.agh.db2.dronkashop.framework`.

Poniżej znajduje się opis najbardziej istotnych pakietów.

entity

Entity

- Klasa abstrakcyjna
- Klasa bazowa dla wszystkich encji
- Posiada metody umożliwiające zarządzanie encjami
- Jest odpowiedzialna za tworzenie, pobieranie i aktualizowanie encji

Do czego ta klasa służy zostało również omówione w rozdziale [Możliwości: Encja](#).

Relation

- Klasa szablonowa reprezentująca pojedynczą relację
- Przechowuje docelową encję
- Docelowa encja może zostać pobrana za pomocą metody `dst()`

- Id docelowej encji (bez konieczności pobierania jej danych) może zostać pobrane za pomocą metody `dstId()`

Ta klasa została również omówiona w rozdziale [Możliwości: Relacje](#).

ToOneRelation

Alias do `Relation`.

ToManyRelation

Klasa szablonowa. Lista `Relation`.

provider

DBProvider

Obiekt odpowiadający za połączenie z bazą danych Neo4J.

GraphQLProvider

Obiekt odpowiadający za przekształcenie GraphQL kodu na Cypher – język z którego korzysta Neo4J.

EntityProvider

Główna klasa służąca do zarządzania wszystkimi Entity. Przechowuje, pobiera, aktualizuje encje. Do czego ta klasa służy zostało również omówione w rozdziale [Możliwości: Encja](#).

runner

Więcej informacji na temat tego pakietu można znaleźć w rozdziale [Możliwości: Modyfikacja zachowania requestów do serwera](#).

QueryRunner

- Klasa abstrakcyjna
- Klasa bazowa dla wszystkich runnerów

SessionQueryRunner

- Domyślny runner
- Korzysta z `org.neo4j.driver.Session`

TransactionQueryRunner

- Umożliwia tworzenie transakcji
- Udostępnia dodatkowo metody `commit()` i `rollback()`
- Należy pamiętać o skomitowaniu

Architektura backendu

Implementacja frameworku znajduje się w pakiecie `pl.edu.agh.db2.dronkashop.backend`.

Backend jest zaprojektowany w taki sposób, że każdemu węzłowi w bazie danych Neo4J odpowiada pewna klasa w Kotlinie; niektórym relacjom (tym, które oprócz nazwy mają dodatkowe właściwości) odpowiada również klasa w Kotlinie.

entity

Ten pakiet zawiera wszystkie zaimplementowane encje.

Item

- Klasa reprezentująca przedmiot

Category

- Klasa reprezentująca kategorię

User

- Klasa reprezentująca użytkownika

Role

- Klasa reprezentująca rolę

Order

- Klasa reprezentująca zamówienie

OrderedItem

- Klasa reprezentująca własności relacji `(:Order) - [:Includes] -> (:Item)`

Payment

- Klasa reprezentująca płatność

provider

W tym pakiecie znajdują się klasy służące do pobierania encji o kastomowych (tzn. np. pobranie encji wg id) własnościach z bazy.

ItemProvider

Obiekt udostępniający następujące metody:

- `getById() : Item`
- `getByName() : Item`

CategoryProvider

Obiekt udostępniający następujące metody:

- `getById(): Category`
- `getByName(): Category`

UserProvider

Obiekt udostępniający następujące metody:

- `getById(): User`
- `getByName(): User`

RoleProvider

Obiekt udostępniający następujące metody:

- `getById(): Role`
- `getByName(): Role`

OrderProvider

Obiekt udostępniający następujące metody:

- `getById(): Order`

PaymentProvider

Obiekt udostępniający następujące metody:

- `getById(): Payment`

Architektura bazy

Baza zawiera następujące węzły:

1. Item
2. Category
3. User
4. Role
5. Order
6. Payment

Item

Reprezentuje sprzedawany przedmiot.

Pola:

- `name: String!`
- `description: String!`
- `quantity: Int!`
- `price: Float!`
- `date: DateTime!`

- isDiscontinued: Boolean!

Związki:

- BelongsTo: [Category!]!
- PublishedBy: User!

Category

Reprezentuje kategorię.

Pola:

- name: String!
- description: String!

Związki:

- Includes: [Item!]!

User

Reprezentuje użytkownika. Użytkownikiem jest zarówno osoba fizyczna jak i prawna. Typ osoby definiuje jej rola.

Pola:

- displayName: String!
- login: String!
- passwordHash: String!
- email: String!
- registrationDate: Date!

Związki:

- BelongsTo: Role!
- Has: [Order!]!
- Sells: [Item!]!

Role

Reprezentuje rolę.

Pola:

- name: String!
- description: String!

Związki:

- Includes: [User!]!

Przykładowe role:

- Client
- VerifiedClient (może sprzedawać)
- Moderator

- Administrator

Order

Reprezentuje zamówienie.

Pola:

- isPayed: Boolean!
- isCancelled: Boolean!
- date: DateTime!

Związki:

- Includes: [Item!]!
 - quantity: Int!
- By: User!
- PayedWith: Payment!

Payment

Reprezentuje płatność.

Pola:

- date: DateTime!
- amount: Float!
- type: String!

Związki:

- belongsTo: Order!

Przykłady

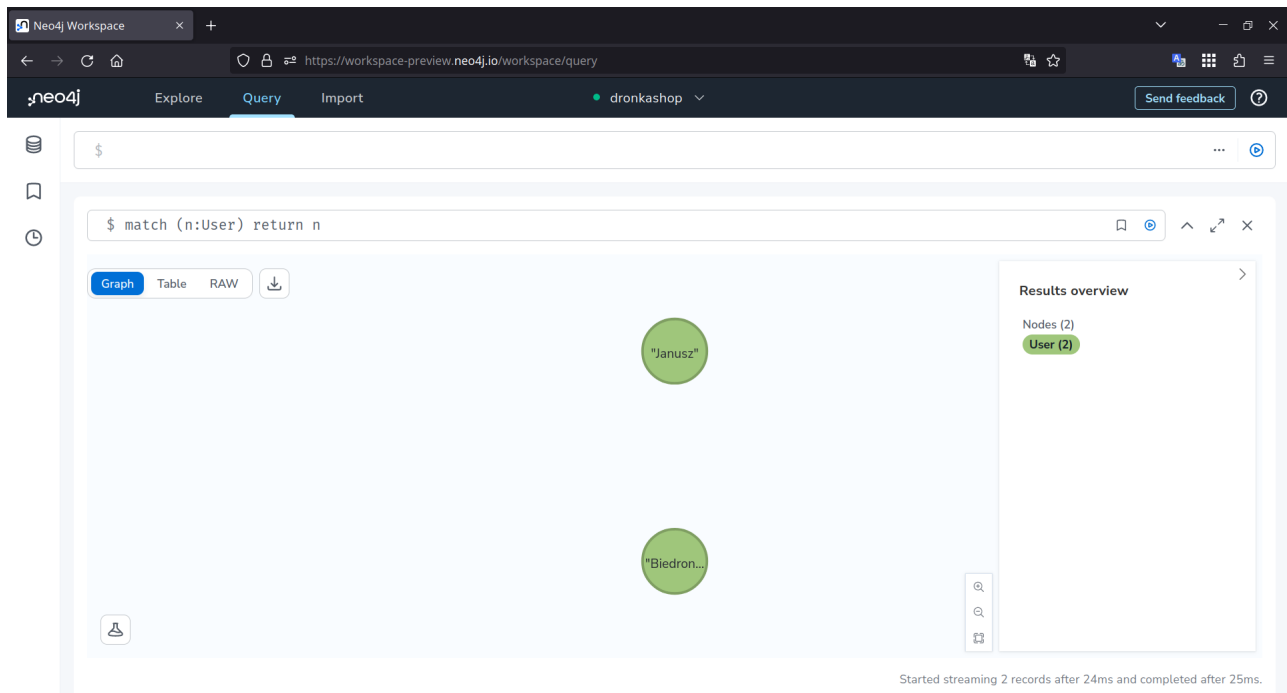
Przykładem korzystania z zaimplementowanego frameworka jest to, co nazywamy backendem – czyli DronkaShop. Poniżej są przykłady oparte o bazę DronkaShop.

Query + Mutation

Załóżmy, że chcemy pobrać encję reprezentującą pewnego użytkownika. Żeby zademonstrować jak działa framework, najpierw musimy wiedzieć ID tego użytkownika. W tym celu otwieramy stronę <https://workspace-preview.neo4j.io/workspace/query>, łączymy się z bazą i wykonujemy:

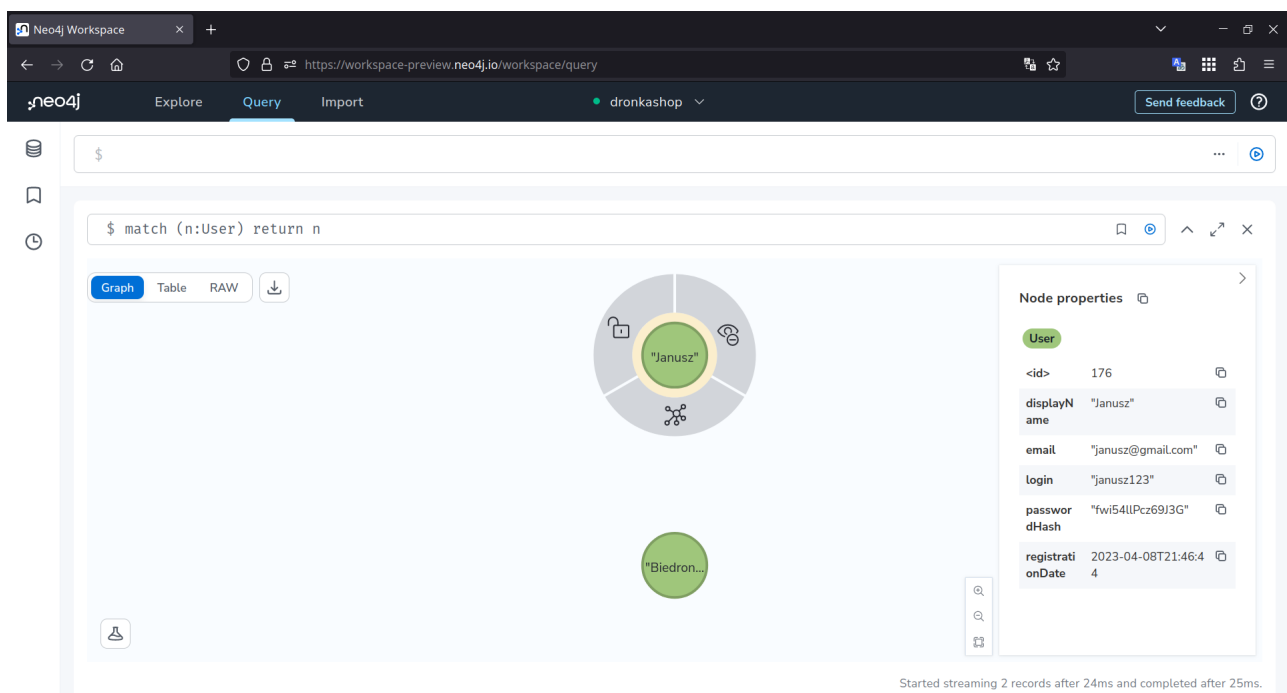
```
match (n:User) return n
```

Przykładowy wynik:

Rys. 1. Użytkownicy

Klikając na użytkownika *Janusz* możemy zobaczyć jego ID:

Rys. 2. Własności węzła reprezentującego użytkownika *Janusz*

A więc już wiemy ID.

Wiedząc ID, możemy korzystając z `UserProvider` w łatwy sposób pobrać dane użytkownika:

```
val user176 = UserProvider.getById(ID(176))
println(user176)
```

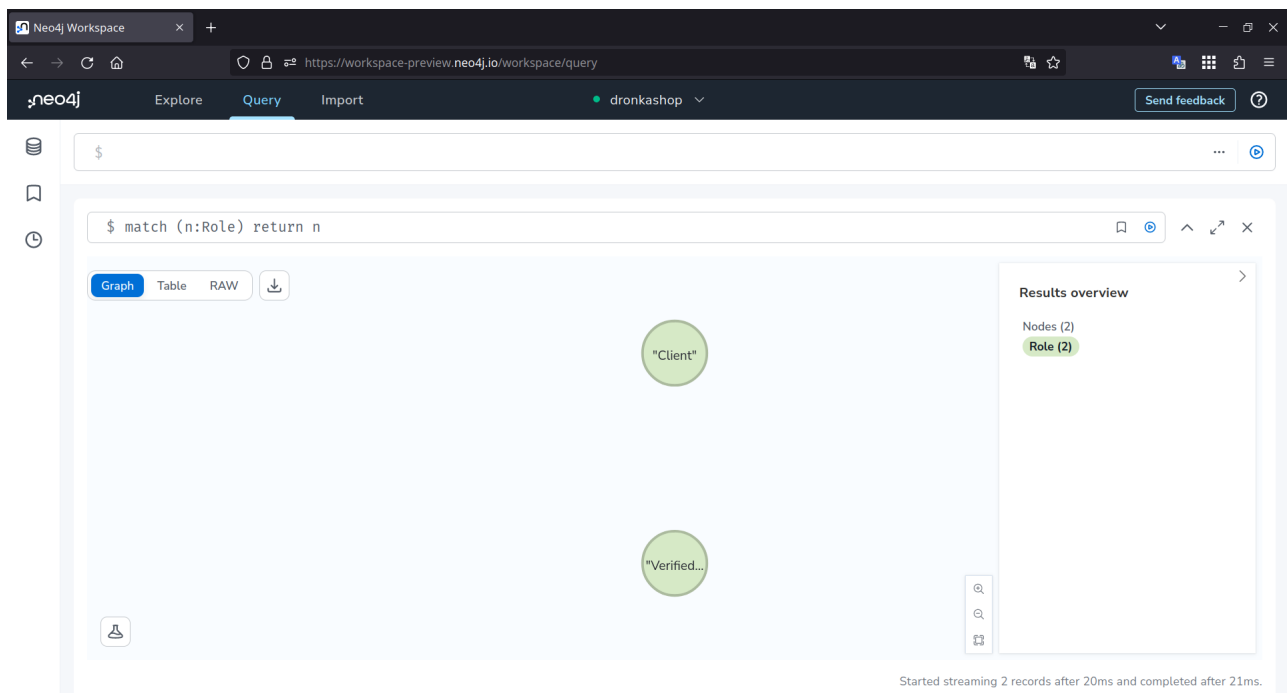
Wynik:

```
User {
  belongsTo: Relation(dst=null)
  displayName: Janusz
  email: janusz@gmail.com
  has: []
  login: janusz123
  registrationDate: 2023-04-08T21:46:44
  sells: []
  id: ID(value=176)
}
```

Widzimy, że użytkownik nie jest przepisany do żadnej roli. Możemy to w łatwy sposób naprawić, tworząc odpowiednią relację. Jak i poprzednio, najpierw wyświetlimy istniejące w bazie role:

```
match (n:Role) return n
```

Wynik:

Rys. 3. Dostępne role

Tym razem pobierzemy encję wg nazwy, czyli skorzystamy z funkcji `getByName()` obiektu `RoleProvider`. Uwaga: ta funkcja zwraca listę encji, ale w naszym przypadku potrzebujemy tylko pierwszy element z tej listy, a więc w tym celu korzystamy z tzw. [destructing declaration](#):

```
val (roleClient) = RoleProvider.getByName("Client")
println(roleClient)
```

Wynik:

```
Role {
  description: Moze kupować produkty
  includes: []
}
```

```

    name: Client
    id: ID(value=177)
}

```

Już mamy zarówno klienta jak i rolę. A więc już możemy stworzyć relację typu to-one:

```

// tworzymy relację user --> role
user176.apply {
    assert(!isModified()) // Dane użytkownika jeszcze nie zostały zmienione
    belongsTo = Relation.create(roleClient)
    assert(isModified()) // System wykrywania zmian wykrył zmianę relacji to-one
    push() // wysyłamy zmienione dane do serwera
}

// tworzymy relację role --> user
roleClient.apply {
    assert(!isModified()) // Dane roli jeszcze nie zostały zmienione
    includes.add(Relation.create(user176))
    assert(isModified()) // System wykrywania zmian wykrył zmianę relacji to-many
    push() // wysyłamy zmienione dane do serwera
}

```

W powyższym fragmencie w celu zwiększenia czytelności użyto [scope functions](#).

Uruchamiamy kod z poprzednich punktów raz jeszcze żeby sprawdzić czy zmiany zostały utrwalone:

```

val user176 = UserProvider.getById(ID(176))
println(user176)

val (roleClient) = RoleProvider.getByName("Client")
println(roleClient)

```

Wynik:

```

User {
    belongsTo: Relation(dst=ID(value=177))
    displayName: Janusz
    email: janusz@gmail.com
    has: []
    login: janusz123
    registrationDate: 2023-04-08T21:46:44
    sells: []
    id: ID(value=176)
}
Role {
    description: Moze kupować produkty
    includes: [Relation(dst=ID(value=176))]
    name: Client
    id: ID(value=177)
}

```

Czyli jak widać, wszystko jest OK.

W analogiczny sposób możemy zmieniać pola encji.

Lazy loading

Ostatnio dla użytkownika otrzymaliśmy następujący wynik:

```
User {
  belongsTo: Relation(dst=ID(value=177))
  displayName: Janusz
  email: janusz@gmail.com
  has: []
  login: janusz123
  registrationDate: 2023-04-08T21:46:44
  sells: []
  id: ID(value=176)
}
```

Zwróćmy uwagę na relację `belongsTo`. Chcemy pokazać, że dane tej relacji są pobierane tylko wtedy, gdy próbujemy ją odczytać. W tym celu skorzystamy z “niskopoziomowego” obiektu `EntityProvider` (uwaga: robimy to tylko w celach demonstracyjnych, bo wiemy, co robimy), a dokładniej mówiąc poprosimy go aby zwrócił encję bez automatycznego pobrania jej danych w przypadku gdy jest ona *incomplete*:

```
val user176 = UserProvider.getById(ID(176))
println(user176)

// tworzymy nowe scope, żeby nie zaśmiecać globalne
run {
  val roleId = user176.belongsTo.dstId() // pobieramy tylko same id
  val role = EntityProvider.entityById<Role>(roleId, incomplete = true)

  assert(role.isIncomplete())
  println("Encja jest niepełna: ${role.isIncomplete()}")

  user176.belongsTo.dst() // odczytujemy relacje

  assert(!role.isIncomplete())
  println("Encja jest niepełna: ${role.isIncomplete()}")
}
```

Wynik:

```
User {
  belongsTo: Relation(dst=ID(value=177))
  displayName: Janusz
  email: janusz@gmail.com
  has: []
  login: janusz123
  registrationDate: 2023-04-08T21:46:44
  sells: []
  id: ID(value=176)
}
```



```
Encja jest niepełna: true
Encja jest niepełna: false
```

A więc widzimy, że po odczytaniu relacji dane automatycznie się pobrały. W tym przypadku również zostało pokazane, że w tym samym czasie istnieje dokładnie jedna encja o tym samym ID: przypominamy, że `user176.belongsTo.dst()` zwraca encję, na którą wskazuje dana relacja, ale w powyższym przykładzie zignorowaliśmy wynik tej funkcji, bo i tak już mamy referencję na tę encję, czyli `role`.

Warto dodać, że żeby niekompletna (incomplete) encja stała się kompletną wystarczy wywołać metodę `pull()`.

Tworzenie węzłów

Załóżmy, że tym razem chcemy dodać do bazy nowy węzeł – produkt. W tym celu wystarczy stworzyć instancję typu `Item`, wypełnić ją danymi i relacjami a następnie wywołać `push()` albo `persist()`, czyli:

```
Item().apply {
    name = "Kawa z mlekiem"
    description = "Smaczna kawa z dodatkiem mleka"
    quantity = 10
    price = 7.5f
    date = LocalDateTime.now()
    isDiscontinued = false

    // encja nie ma przypisanego id
    assert(id == ID.INVALID)

    // utrwalamy encję
    persist() // albo push()

    // po utrwaleniu encja już ma przypisane id
    assert(id != ID.INVALID)

    println(this)
}
```

Wynik:

```
Item {
  belongsTo: []
  date: 2023-06-13T11:33:29.629087435
  description: Smaczna kawa z dodatkiem mleka
  isDiscontinued: false
  name: Kawa z mlekiem
  price: 7.5
  publishedBy: Relation(dst=null)
  quantity: 10
  id: ID(value=107)
}
```

A więc, jak widać, nowo utworzona encja została zapisana na serwerze i otrzymała ID=107.

Wnioski

- Inspirując się takimi frameworkami jak [EntityFramework](#) i [Hibernate](#) stworzyliśmy własny w języku Kotlin (JVM) służący do ułatwienia zarządzania danymi w bazie danych;
- Do przetwarzania danych użyliśmy GraphQL, jako bazę danych – Neo4J, grafową bazę napisaną w języku Java;
- Zaimplementowany framework ma możliwość pobierania encji z serwera, aktualizowania zarówno własności jak i relacji, tworzenia nowych encji;
- Framework wspiera jednokierunkowe relacje to-one i to-many;
- System wykrywania zmian pozwala aktualizować tylko te dane, które zostały zmienione;
- Żeby nie pobierać zbędnych danych, korzystamy z Lazy loadingu – dane są pobierane tylko wtedy, gdy próbujemy je odczytać;
- Stworzony framework ma kilka wad, które przy obecnej architekturze nie są trudne do usunięcia i wynikają głównie z braku czasu;
- [Framework](#) może zostać ulepszony następująco:
 - Autogeneracja schematu bazy w oparciu o zaimplementowane w Kotlinie klasy;
 - Autogeneracja kodu GraphQL
 - Autogeneracja kodu Cypher (jest potrzebna z tego powodu, że [biblioteka](#), z której korzystamy, ma dość słabe wsparcie mutacji, a więc to jest główna przyczyna czemu autogeneracja schematu i GraphQL zapytań/mutacji nie została zaimplementowana);
 - Wsparcie dwukierunkowych relacji (jak już zostało wspomniane w rozdziale [Możliwości: Relacje](#), nie jest to trudna rzecz do zaimplementowania, lecz wymaga czasu na dobre projektowanie i implementację);
 - Dodatkowe anotacje, umożliwiające m.in. modyfikowanie nazw mapowanych własności / relacji / encji;
 - Różne sposoby mapowania dziedziczenia;
 - Wsparcie nullable properties i to-one relacji;